

Mr. in Mrs. Miklavic iz 252 Eddy Rd. naznanjata, da je bil njun sin Albert premeščen iz taborišča Siebert, Ala. Njegov novi naslov je: Cpl. Albert Miklavic, 803 Rd. Cml. Co. Co. Air Opns (D), Herbert Smart Airport, Macon, Ga.

Za 10 dni je prišel na dopust Pvt. Frank Svigel iz 1207 E. 60. St. Prijatelji ga lahko obiščejo na gornjem naslovu. Prišel je iz Fort Dix, New Jersey.

Tam izza morja se je oglasil po enem mesecu topničar Johnny Hegler, sin Mr. in Mrs. Louis Hegler iz 765 E. 236. St. Piše, da je zdrav, pa zelo zaposlen. V pismu je tudi poslal Money Order za \$70 svoti skrbni mami. Njegov brat Tonček se še vedno nahaja v Texasu. Johnny naroča najlepše pozdrave vsem prijateljem in znancem. Njegov naslov je: Pvt. John Hegler, Btry B 64th F. A. Bn., APO 25., c/o Postmaster, San Francisco, Calif.

V Carigrad!

(Spisal Ljudevit Stiasny.)

Eni ulici prodaja-
ene vrste blago. Tako
neno, v drugi kuho-
treti preproge, dalje
ali ono. Hoditi po teh
polutemnih ulicah ter
raznovrstno blago in
raznih nošah, se mi je
lahko sem tudi
da so prodajalci veči-
turki, Armenci, Grki in
kupil nisem veliko, ker
da mora tujec tu vse
plačati kakor domačin.
Turčin namreč sprejema-
zadnjih letih mnogo naših na-
vad in običajev, vendar ne vsi,
temveč samo Mladoturki, med
tem ko se držijo Staroturki še
vedno kaj vestno starih turških
običajev.

Častnik se je z menoj vedel
kaj vljudno. Pokaže mi stol ter
mi ponudi cigareto, katero brž
prižge nek stražnik. Nato začne
nekaž govoriti po turško, česar
pa nisem prav nič razumel. Ra-
di tega nadljuje francosko.
Ker sem pa takrat znal franco-
sko še manj kakor dandanes,
tudi v tem jeziku nisva prišla
daleč. Nato poskuša Turčin z
nemškim jezikom, a zdaj ga
jaz nisem razumel, tako slabo
je lomil nemščino. Kar se spo-
mnim, da se s slovenskim jezi-
kom tudi pride daleč, ter zač-
nem govoriti—slovensko. Čast-
nik me sicer tudi sedaj ni ra-
zumel, pač pa nek stražnik, ki
je govoril dobro srbsko. Ta je
nama potem dobro tolmačil.

Častnik me vpraša, kaj sem,
od kod sem, kdaj sem prišel v
Carigrad, kaj sem delal po no-
či v bazaru itd. Odgovarjam mu
odkritosrečno na vsa vprašanja,
osobito mu povem, da sem le ne-
vedoma zašel v bazar. Ker sem
imel pri sebi potni list, ki je bil
podpisan od turške policije, ob-
ravnavna ni trajala dolgo. Ko
pisar zapiše moje izpovedbe,
sem podpisal zapisnik — lahko
bi bil podpisal takrat tudi svo-
jo smrtno obsodbo, ker ne po-
znam niti ene turške črke — in
bil sem prost. Častnik se je
vljudno poslovil od mene ter
mi je zadrževal, da bode onega
stražnika, ki ni čuval one ulice,
v katero sem zašel, ostro kazno-
val.

Vesel, da se je vsa neljuba
zadeva za me obnesla še tako
ugodno ter da sem naletel na
tako vljudnega in pravičnega
častnika, korakam jo hitro do-
mov.

Pozno v noč pridem v svojo
gostilno. Tu me pri večerji go-
stilničar vpraša, ali sem prejš-
nji večer oknico v svoji sobi do-
bro zaprl. Povem mu, da sem
storil to še le po noči. Zabiča
mi na to, naj storim to takoj
zvečer, zakaj dozdevalo se mu
je, da je prejšnjo noč splezal
nek lopov na mostovž, ker je
drugi dan ležal na cesti razbit
lonc za cvetlice, katerega je
moral nekdo pahniti po noči
raz mostovž. "Pri nas v Cari-
gradu," pripoveduje mi, "je še
vedno dosti sodrge in ropi ter
amori niso nič redkega. Ker je
vaše okno takoj zraven mostov-
ža, lahko pripleza po noči kak
lopov v vašo sobo. Zato zvečer
dobro zaprite okno. Sicer pa
dandanes v Carigradu vendar
ni več toliko sodrge kakor pred
leti. Zadnja grško-turška voj-
na in turško-ormanski poboji
sta zelo izčistila. V znanih tur-
ško-armenskih pobojih pred
stimi leti so Turki umorili v tej
ulici mnogo Armencev, ki so
ležali na ulici dolgo časa vsi
razmesarjeni."

Drugo jutro vstanem zgodaj.
Odprem takoj oknico, da srkam
sveži jutranji zrak. Na ulici je
bilo še vse mrtvo in poulični psi
so ležali kar navprek čez cesto.
(Dalje prihodnjič)

Pomagajte Ameriki, kupujte
obrambne bonde in znamke.

BOMBARDIRANJE BEOGRADA

(Nadaljevanje z 2 strani)

siromašni delavski okraj ob Do-
navi popolnoma uničen in opu-
stošen.

Nemci so s strojnimi stre-
ljali na vsako živo bitje po uli-
cah; v središču mesta je bil
obrat že nemogoč zaradi kupov
razvalin in porušenih hiš.

Peš sem se podal ven. Spo-
minjam se prepadenih obrazov
ljudstva, ki je sicer vedelo, da
bo vojna, toda si ni nikdar za-
mislilo tako strašnega začetka.
S ponosom in presenečenjem se
spominjam obnašanja policije.
Mirno je nadaljevala svoje de-
lo, nadzorovala promet in odgo-
varjala na vprašanja, ko da se
nič posebnega ne dogaja; sire-
ne so tulile, po ulicah so drve-
li vozovi in ambulance, povsod
so ležali ranjeni in umirajoči.
Povsod je bilo polno vojaštva,
a pomožno osebje za zračne na-
pade je hrabro vršilo svoj po-
sred razvalin.

Nemški zračni napadi so tra-
jali tri dni in dve noči in se
ponavljali v roku od komaj par
ur. Slabotne naprave proti zra-
čnim napadom so bile že v te-
ku prvega napada uničene, ta-
ko da je bil cilj vseh nasled-
njih napadov le, da ruši in mo-
ri neoboroženo prebivalstvo —
brez vsakega vojaškega cilja.

Vse to je imelo le utešiti Hit-
lerjevo željo po masčevanju, da
"kaznuje" Jugoslavijo za njen
pristop k Veliki Britaniji in
njenim zaveznikom. Šesti apr-
il bo ostal zapisan v nemški
zgodovini kot eno najbolj zlo-
činskih dejanj, zagrešenih od
nacistov v teku njihove surove
poplave skozi Evropo.

Jugoslovanom pa bo ta dan
njihovo Kosovo, ki jim bo pri-
neslo preko trpljenja novo,
srečnejše življenje.

Še isti dan je podpredsednik
kraljevske vlade, g. Miha Krek
poslal v domovino naslednjo
poslanico v slovensčini.

Danes je, ravno dve leti kar
so Nemčija, Italija, Madžarska
in Bolgarska napadle Jugosla-
vijo.

Strahoviti zračni napadi na
Beograd, Skoplje, Sarajevo in

druga naša mesta, so spreme-
nili čudoviti pomladanski dan v
dan groze in smrti. Ta dan nam
je Hitler pokazal svoje pravo-
lice. Porušil je prestolnico na-
še države, hotel uničiti tudi dr-
žavo samo.

Nemška bomba, ki je ubila
predstavnik Slovencev, dr.
Kuloveca, nam je pokazala
kakšno bodočnost so Nemci na-
menili Slovence. Isti dan po-
poldne sta radio postaji Dunaj
in Gradec širili v svet laži, češ,
dr. Kuloveca so v Beogradu Sr-
bi ubili.

Zakleti sovrag našega naroda
je takoj prvi dan svojega za-
vratnega napada uporabljal
proti nam ogenj in meč, nasilje
in laž.

Danes je ravno dve leti, kar
naši sovražniki z lažjo in z na-
siljem odvajajo in uničujejo
narod širom Jugoslavije. Z
globoko ljubeznijo in spoštova-
njem se danes spominjamo žr-
tev, ki so padle za nšo svobodo
pred dvema letoma in od takrat
do danes; s ponosom moremo
reči, da se je naš narod v teh
težkih skušnjah izvrstno držal,
tako da bo ostal šesti april pe-
ga sramota na naših zločinskih
sovražnikih in za Jugoslovane
dan večne časti in slave.

(J.I.C.)

PIJANČEVA HČI

Povest. Spisal I. Mohorov.

Petru pa ni bilo povsod Bole-
škino vabilo:

"Kaj boste, mi tudi rabimo
gospodinje, pa je ne dam jaz,
Francice!"

"Glejte ga no, glejte, kako je
pameten," dejala je Boleška, z
vidno hudomušnostjo; "čakaj,
boš že še drugače govoril, ko te
bo kdaj vlekla za brado, kate-
re še nimam. Sicer pa, Bog va-
ju blagoslovi!"

II.

Zabregar se je prebudil tisto
jutro v slami. Sunil ga je bil
hlapec, ki je prišel nastiljati ži-
vini.

"Pijana muha, mrcina lena,

maši se mi spravi, namesto,
da se tu premetavaš. Fej, da
te ni sram!" In svoje krepke iz-
raze podpiral je hlapec s kre-
pejšimi sunki, preden se mu je
posrečilo spečega zbuditi. Za-
bregar izprva ni vedel, kje je,
polagoma pa se je spomnil pre-
tekle noči in nekaj takega ka-
kor rdečica je šlo čez njegov
obraz. Spomnil se je, kako ga
je ozmerjal Zorman in velel,
naj ga zaprejo, da ne bo delal
pohujšanja in sramote pošte-
nim ljudem.

Huda jeza je popadla ob tej
misli Zabregarja; ko bi stal
Zorman ta hip pred njim, pla-
nil bi bil nanj.

Kaj takega njemu v obraz,
vpričo ljudi in hčere! Kdo mu
daje pravico? In ali ni morda
pošten kot so drugi? Ob tej mi-
sli si je moral Zabregar pri-
poznati, da ne dela prav, ker
popiva. In ko se je ta hip do-
mislil svojega minulega življe-
nja, zazdel se je samemu sebi
zelo nesrečen in hudoben.

Stopil je na plano in videl
je, da je umazan in vsakdanje
oblečen. Na vasi še ni bilo lju-
di in tako je lahko neopažen
odšel. Med potjo je mislil iz-
nova in iznova nase.

In vendar ima prav Zorman,
si je mislil, in iznova je prevla-
dala misel v njem, da je uža-
ljen.

"Nima pravice, vtikati se v
moje stvari!" Šel je malo da-
lje.

"Pa za hčer se mi zanima,
hm, kaj ga to skrbi?" Stopil je
zopet nekaj korakov naprej,
zamišljen sam vase. Tedaj se
mu je posvetilo:

"Aha, čakaj mladič, jaz ti
pokažem; tako je: Peter lazi
za deklinjo; lepe reči! Stari mu
daje potuho; mene pa kara, da
zanemarjam hčer."

Ko je vzdignil oči, je bil pred
Zormanovo hišo. Med vratmi je
stal Peter in si prižigal pipo.
Tedaj je Zabregar pozabil vse-
ga, le to je vedel, da mora žali-
ti.

"Fante, povem ti, da pusti
mojo hčer! Ne maram, da se
peča s takim—"

"Kdo vam pa kaj hoče, Boš-
tjan, in kaj sem vam storil?"
"Ti nič, a tvoj stari!"

Na vratih se je prikazal Zor-
man. Ko je slišal zadnje besede,
se je zadržal:

"Kdo ti je kaj storil? Posva-
riti te pa vendar smem. Sicer
zlepa ti povem: Če že hočeš
imeti hčer, skrbi zanjo, delaj,
drv ji prinesi, pa ne popivaj.
Povem ti, da te sicer tožim
radi takega postopanja s hčer-
jo. Vem vse in sam sem videl;
a le enkrat še jo skusi udariti
—"

Tu je zadrževal Zormanu
glas, človek bi bil mislil, da si
planetna moža naproti. Zabrega-
rju pa je šinila blede senca pre-
ko lic in je obmolnil ter požrl
kuhajočo jezo.

"Naj bo; a tvoj sin naj ne
gleda zanjo in naj ne misli na-
njo, če je tudi ves zlat!"

"Domov pojdi, pa preobleci
se; in k spovedi bi šel, pa boš
drugače govoril!" Iz besed Zor-
manovih je zahtela bolest in
jeza in šel je s povešeno glavo
v hišo. Zabregar je šel po poti
dalje. Petru se je zazdelo, da
mora za njim, in ga mora kaz-
noviti za njegove besede, toda
premagal se je in stopil za oč-
etom v hišo, tiho poudarjajoč
ime: "Francica, Francica!"

Francica je bila že vstala in
kuhala zajutrek. Ko je skuha-
la, stopila je na vrata in videla
je očeta, ki se vrača. In ko je
gledala njegovo potrto telo,
umazano in staro obleko na
njem, njegovo upadlo lice in
kustrasto brado, se ji je za-
smilil in vso ono bolest, katero
ji je kdaj storil, je pozabila.

Ko je stopil v hišo, prišla mu
je naproti, pozdravila ga, in
mu nalila kave. Zabregar je
imel že trde besede na jeziku,
a ko se je zavedel pred svojim
otrokom, ga je minil ves po-
gum. Izpil je kavo. Francica je
bila medtem položila predenj
kos rumenega kruha in svinji-
ne in kozarec, katerega je na-
lila do vrha. Bili so to Boleški-
ni darovi.

(Dalje prihodnjič.)

Morje rešilo mornarja

Ko je imela leta 1918 ameri-
ška mornarica svoje vaje v Se-
vernem morju, je padel neki
mornar z bojne ladje "New
York." Še preden pa so mu mo-
gli vreči rešilni pas, ga je večji
val nepoškodovanega vrgel na
krov bližnje bojne ladje "Tex-
as."

Prestol so skrili

Prestol kronanja so Angleži
skrili. Ta prestol je star nad
600 let, na njem je sedel leta
1937, ob času kronanja, tudi se-
danji angleški kralj. Kakor v
času prve svetovne vojne, tako
so ga tudi v tej vojni spravili v
varne zaboje in ga odpeljali iz
Londona v neko neznano skri-
vališče.

VSE KARKOLI

se potrebuje od zobozdravnika,
bodisi izvlečenje zob, puljenje
zob in enako, lahko dobite v va-
še polno zadovoljstvo pri dr.
Zupniku, ne da bi zgubili pri-
tem dosti časa. Vse delo je nare-
jeno, kadar vam čas dopušča.
Uradni naslov:

DR. J. V. ZUPNIK

vhod na 62. cesti, Knausovo po-
slopje.

(June 3. 5.)

DELO DOBIJO

Ženska dobi delo

Išče se ženska za delo v kuh-
nji v restavrantu. Delo je od
šestih zvečer naprej, dokler za-
prejo. Zglasite se pri Paulichu
na 5238 St. Clair Ave. (132)

MALI OGLASI

Stanovanje išče

Mestni stražnik z enim otro-
kom išče stanovanje 5 ali 6 sob.
Kdor ima kaj pripravnega naj
pokliče P.O. 3286. (130)

Hiša naprodaj

Proda se hiša za 2 družini na
Calcutta Ave. Ima 4 sobe in ko-
palnico spodaj, 3 sobe in kopalni-
co zgoraj, garaža za 2 avta. Za
več informacij pokličite Ivanhoe
6948. (134)

Stanovanje išče

Išče stanovanje 4 sob zgoraj v
hiši za 2 družini, za zakonski par
srednjih let. Plačam do \$30 me-
sečno. Kdor ima kaj primerne-
ga naj pokliče Mrs. Sedlak,
GLENNVILLE 6399. (134)

Stanovanje se odda

Odda se stanovanje 5 sob, ma-
li družini; odda se poštini in
mirni družini. Rent po dogovo-
ru. Pokličite Diamond 3499. (131)

V najem se odda

Hiša sama zase, z 1 kuhinjo in
2 spalnicama sobama, z vso opre-
mo, pripravno za 2 pečlarja.
Vprašajte na 6600 Bliss Ave. (131)

Novica o dohodninskem davku

Drugo odplačilo na vaš do-
hodninski davek je 15. junija.
Da se izognete čakanju v dolgi
vrsti in za vašo lastno udob-
nost, bomo imeli naš urad od-
prt vsak večer od sedmih in si-
cer do 15. junija.

V našem uradu lahko dobite
uradni Money Order od \$1 do
\$1,000, ne da bi čakali. Mi bo-
mo opravičili za vas vse, kar tiče
dohodninskega davka, ne da bi
vi za to zamudili ene minute
časa.

Za dobro in zanesljivo po-
strežbo, se zglasite pri Mr. Ma-
rian Mihaljevichu, 6424 St.
Clair Ave.

(June 1, 3, 10)

Hiše naprodaj

Za 2 družini, 9 sob, 5 spodaj,
4 zgoraj, garaža za 3 avta, na
Trafalger Ave. Cena \$6,300.

Za 1 družino, 6 sob, 1 garaža,
na Damon Ave. blizu Euclid
Beach, cena \$4,000.

Za 1 družino, 6 sob, 1 gara-
ža, na Parkgrove Ave., blizu 156.
ceste, cena \$5,900.

Za 4 družine, 13 sob, na E.
172. St. blizu St. Clair Ave., in
blizu Graphite Bronze. Dobrodo
povprečno \$90 na mesec, cena
\$8,500.

Ta posvetva imajo ceno za na-
glo prodajo.

Daniel Stakich

15813 Waterloo Rd.

KENmore 1934.

(May 28, 29, June 1, 3.)

East 61st St. Garage

FRANK RICH, lastnik

1109 E. 61st St.

HEenderson 9231

Se priporoča za popravila in bar-
vanje vašega avtomobila. Delo točno
in dobro.

Kraška kamnoseška obrt

15425 Waterloo Rd.

Ivanhoe 2237

EDINA SLOVENSKA IZDELOVAL-
NICA NAPOKROVNIH SPOMENIKOV

RE-NU AUTO BODY CO.

982 East 152nd St.

Popravimo vaš avto in prebarvamo,
da bo kot nov.

Popravljamo body in fenderje.

Welding!

J. POZNIK — M. ZELODO

GLENNVILLE 3830.

FR. MIHČIČ CAFE

7114 St. Clair Ave.

ENdlicott 9359

6% pivo, vino, žganje in dober pri-
zek. Se priporočamo za obisk.

Odprto do 2:30 zjutraj

Kupujemo obrambne obveznice
in znamke!

V tolažbo ranjenec. — Na sliki vidimo vojaškega duhovnika v pogovoru z ranjenici
neke na afriške bojišče. Ranjenci čakajo na ambulančno letalo, ki jih bo odpeljalo v
zaležje, kjer bodo dobili vso zdravniško oskrbo.

Gorje, če katera pade. — Tako se smehljajo ta dekleta kot bi nosile maslene kolače,
vresnici pa ima vsak v rokah izgotovljene mine, kakršne se polaga v zemljo. Ko na ta-
v resnici pa ima vsak v rokah izgotovljene strelbo požene v zrak. Slika je bila vzeta v
Palestini.

JUNAKINJA IZ ŠTAJRA

PREVEL DR. JOS. JERSE

Toda tega lista ni pisal Albert, pisal ga je sam Jezus... o, kaka sladkost... o blaženost — nobene bridkosti več...

Peketanje konjskih kopit je potihnilo. Okoli oreha, ki je stal pred Švrtneričino gostilno, je bila ovita rdeča uzda. Henrik je stopal proti gostilni. Čisto blede so mu danes lica, čeprav bi vsled silne jeze morala biti rdeča.

Nikomur se v Štajru ni sanjalo, da se bo stotnik vrnil sam, čisto sam, brez moštva. Zato ga ni nihče opazil, nihče spoznal. Čisto tiho se solnči Švrtneričina gostilna "pri modrem jelenu" pod šumljajočim listjem dreves. Vsi gosti so šli v cerkev. Mati Švrtnerica je šla na pokopališče, da vidi jamico in privede otroke domov. Stotnik stopi v temno vežo. Hitro odpre prva vrata. Vse prazno. Brzo stopi k drugim vratom, ki so odprta. Henrik se ozre skozi odprta vrata. Kaj vidi? Tu sedi Štefana ob ognjišču, opira svojo ljubko, milo glavico na roko — in spi.

Henrik je kakor popotnik, ki je prehodil puščavo v žgočih solnčnih žarkih, v pekočem pesku in prahu, ki je pa sedaj zagledal svete palme, ki se klanjajo pred njim. Je kakor ver na duša, ki se je dvignila iz ognja vic in je prvokrat zagledala nebeški Jeruzalem, čigar vrata se bleste v dragih kamenih; še večje je veselje Henrikovo. Kakor kip je obstal, naslonil se je na vrata, krepko je ovil pest okoli meča, da bi ne zvenketal, in je pil in se naslajal ob tem sladkem prizoru... Vse, vse je pozabljeno... dolga, težka ježa, izgubljena domovina, očetova kletev, očetovo sovraštvo... kaj mu mari ves vet — zanj biva na vetu samo ena, ki tu tri korake proč od njega sedi na lesenem stoličku in ji jutranje solnce venča kodrasto glavo z zlato krono. Oči, dve modri zvezdi, so ji zaprte, nepremično ji počivajo roke na kolenih, tudi sladke ustne se ne ganejo, toda njen molk v spanju je zgovornejši kakor najlepša ljubimska pesem, v molku govori: Pridi,

snubi me, bori se zame, premagaj me, najvišje dobro sem.

V naročju drži malo lončeno posodo, v kateri je leča, ki je še ni prebrala... Kako blede so tvoja lica, vprašuje Henrikovo srce, in pod tvojimi sladkimi očmi so krvavordeče rože, pa zakaj? Štefana si se-li jokala?

V ljubezni in skrbi jo pokliče z njenim sladkim imenom: "Štefana! Štefana!"

Nalaho se je zdrznila, sedaj dvigne svojo sklonjeno glavo in odpre svoje velike, modre oči — in zagleda pred seboj moža, ki je tako mogočne in visoke postave in ima na prsih petelina, na glavi pa perjasti klobuk. Kakor bi se hotela obraniti pošasti, je razprostrla roke in je glasno, bolešno vzkliknila:

"Jezus Marija, sedaj pa še to!"

Tako je bila lepa, ko se je prebudila, da je bil Henrik ves pijan in omamljen, ko je zrl nanjo, in niti ni opazil, da sprejem ni bil tak, kakor je vso pot iz Dunaja sem sanjal o njem. Boli ga le, da so tako preplašene njene oči, toda kaj, sam je

kriv, preglasno jo je poklical, ko je tako sladko spala.

"Sedaj sem te pa prestrašil, Štefana, žal mi je," je rekel ter je stopil k deklici, ki se je hitro dvignila in je posodo postavila v stran.

"Seveda," je nekoliko zmedeno rekla, "ko ste pa tako nepričakovano prišli."

Henrik se je smehljaj. — Kako se ji prilega ta tiha boječnost! — "Mislim sem, da bom delj časa izostal. Takoj ti povem, zakaj sem se prej vrnil. Toda najprej te lepo pozdravim, kako se vam kaj godi?" Podal ji je roko, ona mu je ponudila tri nežne prste in jih je takoj odmaknila, kakor je storila vselej.

Zopet ga je zbudilo v dno zaljubljenega srca. Pa kaj, vendar ne gre, da bi kar začel z ljubeznivostmi, Štefka je trdno dekle, saj jo že vendar pozna. Štefana se je medtem že popolnoma zbrala. Tako mirno je njegovo govorjenje in tako vljudno, da jo je minul ves strah, ki jo je obšel, ko ga je zagledala. Nič ne govori o cvetlicah, o, hvala Bogu, mati navsezadnje le nima prav. Tudi izgleda vse drugače, kakor takrat, blede in zagorelo obličje mu je resno, in oči mu danes ne bleščijo tako zlobno in grešno. O da, Bog je dal, da je pozabil na svojo norost, morda si je na Dunaju izbral nevesto. Bog daj, Bog daj!

"Hvala vam za vprašanje," je ljubko vzkliknila, on pa je s

svojimi očmi, z vso silo svoje duše objel sleherni njen kretanje in je slastno použil vsako njen besedo. "Že gre. Hvala Bogu, mati so zdravi. — Samo" — nekoliko so se ji zdrzile ustnice — "Luček je umrl."

"Luček?" je osuplo vprašal. Odtod torej blede lica, odtod rdeče rože pod čudovitimi zvezdnatimi očmi, dobra sestra, koliko si trpeča za svojega brata.

"Kdaj pa je umrl?"

"Sinoči. Mala krsta je že gori... danes popoldne ga bomo pokopali," je mirno odgovorila. "Kako pa se je godilo gošpodu?" je besedo obrnila drugam, da bi ji ne bilo treba jokati pred njim. "Toda, kaj vprašujem, kar mi ne gre nič mari."

"Le vprašuj, srce zlato, le vprašuj, veseli me, da vprašuješ!" je odvrnil. Oh, kako se mu je godilo, Štefana, Štefana, peklenske muke sem trpel radi tebe, sedaj pa je v tvojih rokah blaženost, ki jo samo ti, pa samo ti lahko podeliš meni ubogemu siromaku. "V začetku mi je šlo prav dobro," je pripovedoval "sedaj pa ravno prihajam z Dunaja. To je vila dolga pot od petka sem bil skoraj venomer na konju. Dolga ježa, kaj!"

"Tako dolgo ste jahali!" je

začudeno vprašala. "Je-li bila sila, da ste morali tako hitro jahati?"

"Da, bila je sila, moram v Štajru važne stvari urediti." Sedaj naj sliši. Čuj, Štefana, vesele novice, ki ti jih prinašam, saj so tvoje oči vse rdeče od solz, ki si jih prelivala za svojim bratcem.

"Najprej čuj novico glede cerkva. Cesar je dovolil katoliško cerkev za moje katoliške strelce in za vse, ki bodo hoteli v njej moliti."

"Bog bodi hvaljen!" je veselo vzkliknila Štefana. Henrik je sedaj pozabil na vse peklenske muke, tako ljubek je ta Štefanin vzklik, ljubkejši kakor aleluja vseh angelov. "Samo, če je res? Je-li res? Ne vlecite me!" je prosila in se mu je nekoliko približala. Henrik je smehljaje se rekel: "Je-li to moja navada?"

"Kaj še, gospod! Katera cerkev pa je, gospod?" je poizvedovala, oči pa so ji liki dve modri zvezdi od veselja žarele.

"Ona-le tam gori!" s prstom je pokazal proti kuhinjskemu oknu, "grajska cerkva."

"Grajska cerkva," je pobožno ponovila. "Res je majhna, pa Bog, da je. Zopet bo Zveličar prebival v Štajru... O gospod Albert, niste zastoj mo-

hili — Zveličar se bo vrnil v Štajer!" —

"Kdo pa je zahteval cerkev od cesarja?" je vprašala.

Kako srečen je bil sedaj Henrik, vse rane so se mu zacilele. O, sladka, sladka Štefana!

"Če ti povem, boš rekla, da se baham. Cesar je cerkev dovolil meni."

"Ste-li govorili z njim?"

"Seveda, dvakrat, Štefana."

"Bomo-li takoj dobili svetejšo v grajsko cerkev?"

EVERYBODY

SHOOT STRAIGHT
With Our Boys!
BUY WAR BONDS

NAZNANILO IN ZAHVALA

Globoko potrtega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je nemila smrt v najlepši mladosti odvzela našo preljubljeno in nikdar pozabljeno hčer sestro

Josephine Povh

ki jo je v najlepših letih Bog poklical k sebi in previdena s svetimi zakramenti za umirajočo je v bolnišnici izdihnila svojo milo dušo dne 2. maja, 1943, v starosti 30 let. Rojena je bila v Clevelandu. Po opravljeni sveti maši v cerkvi sv. Vida, je bila pokopana k preranemu večnemu počitku dne 5. maja, 1943 na Calvary pokopališče.

Tem potom se želimo prav prisrčno zahvaliti Rev. Andrew Ardreju za podeljene svete zakramente za umirajočo in za opravljeno na sveto mašo in cerkvene pogrebne obrede.

Iskreno se želimo zahvaliti vsem, ki so nam bili v totalni pomoči na en način ali drugi v teh najbolj žalostnih dnevih, vsem, ki so jo prišli pokopati, vsem, ki so čuli in molili ob njej, se udeležili svete maše in pogreba.

Prisrčno se želimo zahvaliti vsem, ki so čuli in molili ob njej, se udeležili svete maše in pogreba.

Našo prereno zahvalo naj sprejmejo vsi, ki so v blag spomin pokojni okrasili krsto s krasnimi venci in sicer: Mrs. Mary H. Znidarski, Woodmen of the World. Enako naj sprejmejo vsi prisrčno zahvalo dobri sosedje in prijatelji za krasen skupni venec namreč Mrs. Tončka Jevnik, Mr. in Mrs. Homovec, Mr. in Mrs. Nitchel, Mr. in Mrs. Perusek, Mr. in Mrs. Mostar, Mr. in Mrs. Sulak, Mr. in Mrs. Glavic, Miss Mary Spehek, Mr. in Mrs. Rybacki, Mr. in Mrs. Cebulj, Mr. Nachigal, Mr. in Mrs. Plut, Mr. in Mrs. Hace, Mr. in Mrs. Starsina. Obenem tudi prisrčno zahvalo nabiralkam Miss Mary Hace in Miss Angela Rybacki za njih truden nabir.

Prav prisrčno se želimo zahvaliti vsem, ki so darovali za svetlo mašo za mirni pokoj njene duše in sicer: Mr. in Mrs. Louis Agnes Trebar, Mrs. Mary Kosar, Miss Louise Sterle in sicer: Mr. in Mrs. R. Bozeglav, Mary Martencic, Mrs. Mary Hrovat, Fannie Styrla, Mrs. Anna Grdanc in hči, Mrs. Mary Hrovat, Frances Sitter, Mr. in Mrs. Anton Cizel in družina, Mrs. Anton Zina, Hamilton Ave.; Mrs. Frances Trantme, Mr. in Mrs. Stanonik, Mr. in Mrs. Rudolph Znidarski, Mr. in Mrs. Oblik, Mr. in Mrs. Frank Sever, Mr. Segar in hčere, Mr. in Mrs. Louis Brodnik, Mrs. Frances Oster.

Nadalje tudi iskrena hvala članicam Woodmen of the World, ki so nosile krsto ter jo sprejele do groba in položile k preranemu večnemu počitku.

Naša prisrčna zahvala naj velja pogrebni zavodu The Funeral Home za vso prijazno postrežbo in za lepo urejeno pogreb.

Preljubljena in nikdar pozabljena hči in sestra, v najlepši dobi življenja Te je že Bog poklical k sebi in morala si nas zapustiti. V globoki žalosti nad Tvojo bridko izgubo Te želimo, da rešena trpljenja sedaj počivaš mirno v prežgodnjem grobu in da vaš večno veselje pri Bogu.

Zalujoci ostali:

TEREZIJA POVH-LOZAR, mati.
MARIE DIMACCHIA, FRANCES CZAICA, STELLA MURRAY
in BARBARA SEVER, sestre.

Cleveland, O., 3. junija, 1943.

Kongresman J. Parnell Thomas (R) iz New Jersey razmišlja o dokumentu, kateri bi dovolil svobodo lojalnim Japoncem, ki so sedaj zaprti v ameriškem koncentracijskem taborišču. Osebo je on proti oprostitvi.

Slika nam predstavlja del letala, kakršna uporabljajo mornariški letalci v boju z Japonci. Te vrste letala brze po zraku s hitrostjo do 400 milj na uro.

V BLAG SPOMIN
PRVE OBLETNICE SMRTI PRE-
LJUBLJENE IN NIKDAR POZAB-
LJENE SOPROGE IN MATERE

Mary Jersan

ki jo je Bog poklical k sebi
dne 3. junija, 1942.

Eno leto v hladnem grobu,
soproga in mati že počiva;
za vse trpljenje tu na zemlji,
v nebesih naj Ti plača Bog.

Zalujoci ostali:

FRANK JERSAN, soprog.
EDWARD, ANTHONY, HENRY in
STANLEY, sinovi.
SOPHIE in MILDRED, poročena
Mostar, hčeri.
LADDIE, sinah. ANTHONY, zet.

Cleveland, O., 3. junija, 1943.

Previdni in gospodarski
ljudje

vedno najprej pogledajo

OGLASE

Ameriški Domovini
in potem gredo kupovat k trgovci, ki v tem listu
oglašuje.

Trgovci, zavedajte se nakupovalne moči sloven-
skega naroda in oglašujte svoje blago

AMERIŠKI DOMOVINI

Izplačalo se vam bo!